

Løftets børn

Ugens vers

"Og se, jeg er med jer alle dage indtil verdens ende" (Matt 28,20).

Introduktion

En far og hans ti år gamle datter tilbragte deres ferie ved havet. En dag gik de ud for at nyde en svømmetur i havet, og selv om de begge var gode til at svømme, kom de bort fra hinanden et stykke fra land. Faren, som indså, at de blev ført med strømmen bort fra land, råbte til sit barn: "Maria, jeg tager ind til land for at hente hjælp. Vend dig om på ryggen, hvis du bliver træt. Du kan flyde hele dagen på den måde. Jeg kommer tilbage til dig."

Inden længe kæmmede mange redningsfolk og både vandoverfladen for at finde den lille pige. Hundredvis af mennesker på stranden havde hørt nyheden og ventede spændt. Der gik fire timer, før de fandt hende. Hun var langt fra land; men hun flød roligt på ryggen, og var slet ikke bange. Hurraråb, glædestårer og lettelse mødte redningsfolkene, da de kom tilbage til land med deres dyrebare byrde; men barnet tog det hele med stor ro. Det lod til, at hun syntes, folk opførte sig mærkeligt. "Far sagde, at jeg kunne flyde på ryggen hele dagen," sagde hun. "Og han sagde, at han ville komme tilbage og hente mig, så jeg svømmede bare, og flød på ryggen; for jeg vidste, at han ville komme" (H.S.M. Richards, "When Jesus Comes Back", *Voice of Prophecy News*, Marts 1949, s. 5).

Kort overblik over denne uges studium:

Hvorfor omtalte Herren sig som Abrahams skjold? Hvordan skulle "alle jordens slægter velsignes" i Abraham? Hvad er det største af alle pagtsløfterne?

Ugens tekster

- 1 Mos 15,1-3
- Es 25,8
- 1 Kor 2,9
- Åb 22,1-5
- 1 Pet 2,9
- 1 Mos 11,4
- 1 Mos 12,2

Dit skjold

"Senere kom Herrens ord til Abram i et syn: 'Frygt ikke, Abram, jeg er dit skjold! Din løn skal blive meget stor'" (1 Mos 15,1).

1 Mos 15,1-3

Tænk over den sammenhæng, hvori dette løfte blev givet. Hvorfor var "Frygt ikke" det første, Gud sagde til Abram? Hvad havde Abram at frygte?

Det, der er særligt interessant her, er, at Herren siger til Abram: "Jeg er dit skjold." Benyttelsen af det personlige stedord viser, hvor personligt forholdet var. Gud er med ham på tomandshånd, ligesom han også ønsker at være det med hver eneste af os.

Dette er første gang, at beskrivelsen af Gud som et skjold forekommer i Bibelen, og det er den eneste gang, Gud bruger den for at åbenbare sig, selv om flere bibelforfattere bruger udtrykket om Gud (5 Mos 33,29; Sl 18,31; Sl 84,12; Sl 144,2).

Hvad betyder det, når Gud kalder sig nogens skjold? Betød det noget for Abram, som det måske ikke betyder for os? Gælder dette løfte også for os? Betyder det, at vi ikke vil blive udsat for nogen fysisk skade? Hvordan er Gud et skjold? Hvordan opfatter du dette billede?

"Kristus nærer ikke en overfladisk interesse for os, men en interesse, der er stærkere end den, en moder føler for sit barn. ... Vor Frelser har købt os med menneskelig lidelse og smerte, gennem krænkelser, skam, mishandling, spot, forkastelse og død. Han våger over dig, du ængstelige Guds barn. Han vil gøre dig tryk ved sin beskyttelse ... Vor menneskelige naturs svaghed vil ikke spærre os adgangen til den himmelske Fader, for han, Kristus, døde for at gå i forbøn for os" (Ellen White, *Guds sønner og døtre*, 11. marts).

Til eftertanke

En tilsyneladende god kristen dør pludselig. Hvad skete der med løftet om, at Gud er hans skjold? Hvordan skal vi opfatte tanken om Gud som vores skjold? Hvad lover Gud altid at beskytte os imod? Se 1 Kor 10,13.

Messiasløftet, 1. del

"I dig og i dit afkom skal alle jordens slægter velsignes" (1 Mos 28,14).

"Og hører I Kristus til, er I også Abrahams afkom, arvinger i kraft af Guds løfte" (Gal 3,29).

Mere end en gang sagde Gud til Abraham, at i hans afkom skulle alle jordens slægter velsignes (se også 1 Mos 12,3; 18,18 og 22,18). Dette store pagtsløfte gentages, fordi det er det vigtigste, det mest vedvarende, og det, der giver alle de andre løfter mening. I en vis forstand var dette et løfte om det jødiske folks oprettelse. Herigenem ønskede Gud at undervise "alle jordens slægter" om den sande Gud og hans frelsesplan. Men løftets endelige opfyldelse skete kun i Jesus Kristus. Han var af Abrahams afkom og den, som på korset betalte for "alle jordens slægters" synd.

Tænk over det pagtsløfte, som blev givet efter syndfloden, hvor Gud lovede ikke igen at ødelægge verden med vand. Hvilken gavn ville det løfte have uden løftet om frelse i Jesus? Hvilken gavn ville alle Guds andre løfter have uden løftet om evigt liv gennem Jesus Kristus?

Hvordan skal vi opfatte tanken om, at i Abraham, gennem Jesus, skulle "alle jordens slægter" velsignes? Hvad betyder det?

Der er ingen tvivl om, at pagtsløftet om verdens frelser er det største af alle Guds løfter. Frelseren selv bliver det middel, hvorigennem pagtens forpligtelser opfyldes og alle dens andre løfter virkeliggøres. Alle, både jøder og hedninger, som indgår i en forbindelse med ham, regnes som Abrahams sande familie, og er arvinger til løftet (Gal 3,8-9. 27-29), altså løftet om evigt liv i en syndfri verden, hvor ondskab, smerte og lidelse aldrig igen vil opstå. Der findes intet bedre løfte end det.

Hvorfor er løftet om evigt liv i en verden uden synd og lidelse så tiltrækkende? Kan det tænkes, at vi længes efter det, fordi vi oprindeligt blev skabt dertil, og ved at længes efter det længes vi efter noget, der er grundlæggende for vores natur?

Til eftertanke

Messiasløftet, 2. del

"For at nyde sand lykke må vi rejse til et meget fjernt land og til og med uden for os selv" (Thomas Browne).

1 Thess 4,16-18
Åb 3,12

Dette citat blev skrevet i 1600-tallet. Er du enig med, hvad der siges?

Augustin skrev om menneskets tilstand: "Det liv, vi har, hvis et liv så fyldt med så store problemer i virkeligheden kan kaldes et liv, vidner om den kendsgerning, at lige fra dens begyndelse har den dødelige menneskerace været forbandet. Tænk først over den frygtelige afgrund af uvidenhed, hvorfra al fejltagelse udgår, og i så stor grad opsluger Adams sønner i en mørk dam, at ingen kan undslippe fra den uden en stor indsats med arbejde, tårer og frygt. Tag dernæst vores kærlighed til alt det, der er så flygtigt og giftigt, og som fører til vældige store hjertekvaler, vanskeligheder, sorger og frygt; sindssyg glæde over uenighed, kiv og krig; kæmpe bedrageri, tyveri og røveri; ufattelig troløshed og stolthed, misundelse og ambitioner, manddrab og mord, ondskab og brutalitet, lovløshed og begær; alle de urens skammelige begær, utugt og utroskab, incest og unaturlige synder, voldtægt og talløse andre urenheder, som er for grimme til at blive omtalt; synd mod religion, vanhelligelse og vranglære, blasfemi og mened; misgerninger over for vores næste, bagtalelse og snyd, løgne og falske vidnesbyrd, vold mod personer og ejendom; uretfærdighed i retssystemet og de utallige andre elendigheder og lidelser, som fylder verden, men undgår at blive opdaget" (Augustin of Hippo, *City of God*, bog 22, kap. 22, s. 519).

Citatet fra Augustin passer på næsten alle moderne storbyer. Men han skrev det for næsten 1500 år siden. Der er ikke sket store forandringer med menneskeheden, og det er derfor, mennesker ønsker en udvej.

Uanset, hvor vanskelig vores nuværende situation er, findes der en lys fremtid, men kun på grund af det, Gud har gjort for os gennem Kristi liv, død, opstandelse og ypperstepræstelige tjeneste. Det er den ultimative opfyldelse af pagtsløftet til Abraham om, at i hans afkom skulle alle jordens slægter velsignes.

Til eftertanke

Formuler med dine egne ord den sørgelige situation, verden befinder sig i. Find bibeltekster, som taler om, hvad Gud har lovet os gennem Jesus Kristus (fx Es 25,8; 1 Kor 2,9; Åb 22,2-5). Gør disse løfter til dine egne og prøv virkelig at forstå, hvad pagten handler om.

Et stort og mægtigt folk ...

Gud lovede ikke bare Abraham, at i ham skulle alle jordens slægter velsignes, Herren sagde, at han ville gøre ham til "et stort og mægtigt folk" (1 Mos 18,18; se også 1 Mos 12,2; 1 Mos 46,3). Det var noget af et løfte til en mand, der var gift med en kvinde, som var for gammel til at få børn. Men da Abraham var uden efterkommere, og altså ikke havde en søn, lovede Gud ham begge dele.

Men dette løfte gik ikke helt i opfyldelse, mens Abraham levede. Heller ikke Isak eller Jakob så opfyldelsen. Gud gentog løftet til Jakob med den yderligere oplysning, at løftet ville gå i opfyldelse i Egypten (1 Mos 46,3), selv om Jakob i virkeligheden ikke så det ske. Men med tiden gik løftet selvfølgelig i opfyldelse.

2 Mos 19,5-6
Es 60,1-3
5 Mos 4,6-8

Hvorfor ønskede Gud at skabe et særligt folk ud af Abrahams afkom? Ønskede Gud bare en anden nation med en bestemt etnisk baggrund? Hvilke opgaver skulle dette folk opfylde? Skriv dit svar ned.

Det synes tydeligt i Skriften, at det var Guds hensigt, at verdens folkeslag skulle drages til Gud gennem Israels vidnesbyrd. Under hans velsignelse skulle de være et lykkeligt, sundt og helligt folk. Et sådant folk ville vise, hvilke velsignelser det medfører at være lydige over for Skaberens vilje. Jordens folkeskarer ville blive draget til at tilbede den sande Gud (Es 56,7). På denne måde ville menneskeheden opmærksomhed blive rettet mod Israel, mod deres Gud og mod Messias, som skulle fremstå midt iblandt dem, han, som er verdens frelser.

"Israel skulle tage hele det område i besiddelse, som Gud viste dem. De folk, der nægtede at tjene og tilbede den sande Gud, skulle fordrives. Men det var Guds hensigt, at menneskene skulle drages til ham ved, at Israel åbenbarede hans karakter for dem. Evangeliets indbydelse skulle gives til hele verden. Gennem offersystemet skulle folkene undervises om Kristus, og alle, der ville se hen til ham, skulle leve" (Ellen White, *Lys over hverdagen*, bd. 2, s. 91).

Til eftertanke

Kan du se ligheder mellem det, Gud ønskede at gøre gennem Israels folk, og det, han ønsker at gøre gennem vores kirke? Hvilke paralleller er der? Se 1 Pet 2,9.

"Jeg vil gøre dit navn stort"

"Jeg vil gøre dig til et stort folk og velsigne dig. Jeg vil gøre dit navn stort, og du skal være en velsignelse" (1 Mos 12,2).

Rom 4,1-5
Jak 2,21-24

I 1 Mos 12,2 lover Gud at gøre Abrahams navn stort, dvs. at gøre ham berømt. Hvorfor skulle Herren ønske at gøre det for en synder, uanset hvor lydig og trofast vedkommende end måtte være? Hvem fortjener et "stort navn"? Gav Gud Abraham storhed for hans egen personlige vindings skyld, eller repræsenterede det mere end det? Begrund dit svar.

1 Mos 11,4
1 Mos 12,2

Hvad er forskellen på disse to tekster? Hvordan repræsenterer den ene "frelse ved gerninger" og den anden "frelse ved tro"?

Guds store frelsesplan bygger alene på Kristi gerning for os, men som modtagere af Guds nåde er vi alligevel involveret. Det sker, fordi vi har muligheden for frit at vælge. Historiens drama, kampen mellem Kristus og Satan, foregår stadigvæk i og gennem os. Både mennesker og engle betragter, hvad der sker med os i den strid (1 Kor 4,9). Udover den betydning det har for os i vores egen begrænsede sfære, er der følger af, hvem vi er, hvad vi siger, og hvad vi gør. Og disse følger giver på en måde genklang i hele universet. Gennem vores ord, vores handlinger og til og med vores holdninger kan vi være med til at ære Gud, som har gjort så meget for os. Eller vi kan bringe skam over hans navn. Så da Herren sagde til Abraham, at han ville gøre hans navn stort, mente han det med sikkerhed ikke på samme måde, som verden opfatter det at have et stort navn. Det, der gør et navn stort i Guds øjne, er karakter, tro, lydighed, ydmyghed og kærlighed til andre. Disse egenskaber kan godt beundres og respekteres i verden, men normalt er det ikke det, der gør en persons navn stort.

Til eftertanke

Tænk over nogle af de mænd og kvinder, som har et "stort" navn i verden i dag. Det kan være skuespillere, politikere, kunstnere eller de rige. Hvad er det, der gør disse mennesker berømte? Sammenlign med Abrahams storhed. Hvad siger det om, hvor forkvaklet verdens syn på storhed er? Hvor stor indflydelse har verdens holdning på vores opfattelse af storhed?

Til videre studium

- Ellen White, *Patriarker og profeter*, "Abraham i Kana'an" og "Trosprøven", s. 66-77.

"Det var ikke nogen let prøve, Abraham blev sat på, og ikke noget lille offer, der blev krævet af ham ... Men han tøvede ikke med at adlyde kaldet ... Gud havde talt, og hans tjener måtte adlyde. Det bedste sted på jorden for ham var der, hvor Gud ville have, han skulle være" (Ellen White, *Patriarker og Profeter*, s. 63).

Da Abraham gik ind i Kana'an, viste Herren sig for ham og gjorde det klart for ham, at han skulle opholde sig i det land, som senere skulle gives til hans efterkommere (1 Mos 12,7). Gud gentog dette løfte mange gange (1 Mos 13,14-15.17; 1 Mos 15,13.16.18; 1 Mos 17,8; 1 Mos 28,13.15; 1 Mos 35,12). Løftet blev opfyldt omkring fire hundrede år senere (1 Mos 15,13.16), da Herren sagde til Moses, at han ville føre Israel ud af Egypten og ind i et land, der flød med mælk og honning (2 Mos 3,8.17; 2 Mos 6,8). Gud gentog løftet til Josva (Jos 1,3), og på Davids tid var det stort set, men ikke helt, gået i opfyldelse (1 Mos 15,18-21; 2 Sam 8,1-14; 1 Kong 4,21; 1 Krøn 19,1-19).

Læs Hebr 11,9-10.13-16. Disse vers siger klart, at Abraham og de andre trofaste patriarker betragtede Kana'an som et symbol på eller en skygge af Guds frelste folks endelige hjem. Hvor synden hersker, er det ikke muligt at have et evigt hjem. Livet er flygtigt, som "en tåge, som ses en kort tid og så svinder bort" (Jak 4,14). Som Abrahams åndelige efterkommere må også vi indse, at "her har vi ikke en by, der består, men vi søger frem til den, der skal komme" (Hebr 13,14). Visheden om en fremtidig tilværelse sammen med Kristus giver os sikkerhed i en verden, som præges af forandring og forfald.

Spørgsmål
til drøftelse

- 1. Hvilken betydning bør Guds løfte om en ny jord have på vores personlige kristne erfaring? Matt 5,5; 2 Kor 4,17-18; Åb 21,9-10; Åb 22,17.**
- 2. "Sand storhed skulle være følgerne af overholdelse af Guds bud og samarbejde med hans guddommelige hensigt" (SDA Bible Commentary, 1. bd. s. 293). Drøft, hvad det betyder.**

Resumé

Løfter! Hvor stor betydning har de for den troende? Kommer de til at gå i opfyldelse? Vores tro svarer: Ja.

